

חוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט-1959 [נוסח משולב] *

פרק ראשון : מבוא

1. בחוק זה –

"מילואים" – שירות מילואים כמשמעותו בחוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 [נוסח משולב]¹;
"עובד במשכורת" – עובד שגמול עבודתו, כולו או חלקו, משתלם על בסיס של חודש או של תקופה ארוכה יותר;
"עובד בשכר" – עובד שאינו עובד במשכורת;
"עובד עצמאי" – העובד במשלח ידו בעצמו או עם בני משפחתו ואינו מעביד בו אנשים אחרים למעלה מן המספר שנקבע בתקנות, בין דרך כלל ובין לסוגים, למעט מי שנמנה עם סוג אנשים שהוצאו בתקנות, לאחר התייעצות בוועדת העבודה של הכנסת, מכלל עובדים עצמאיים;
"חוק הביטוח" – חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953²;
"המוסד לביטוח לאומי" – המוסד לביטוח לאומי שהוקם לפי סעיף 2 לחוק הביטוח;
"הכנסה", לגבי עובד עצמאי – הכנסתו שעליה הוא חייב לשלם מקדמות או דמי ביטוח על פי חוק הביטוח;
"מפקח" – מפקח כמשמעותו בפקודת מחלקת העבודה, 1943³.

הגדרות
[1]

פרק שני : תגמולים

2. מי שנקרא להתייצב למילואים והתייצב ושירת כחוק יותר משלושה ימים רצופים, ישלם לו אוצר המדינה בעד כל יום של שירות 650 פרוטה בניכוי 220 פרוטה דמי כלכלה; כן ישלם לו האוצר בעד כל שלושה ימים רצופים שהוא משרת תוך תקופה שבין 1 באפריל ל-31 במרס, לאחר שכבר שירת באותה תקופה שלושה ימים רצופים.

תשלום מאת
אוצר המדינה
[2]

3. (א) עובד או עובד עצמאי, הזכאי לפי סעיף 2 לקבל תשלום מאוצר המדינה, זכאי לקבל ממעבידו, מקרן חופשה או מקרן ההשוואה המוקמת לפי סעיף 15, תגמול בעד תקופת שירותו במילואים בשיעור הנקוב בסעיף 5, פחות 650 פרוטה לכל יום שירותו.
(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם המשרת במילואים בשירות, שעליו הכריז שר הבטחון שהוא שירות חירום, ומקבל מאוצר המדינה תשלום, שאינו תשלום לפי סעיף קטן (א) ושנקבע בצו שר הבטחון באישור ועדת העבודה של הכנסת; ההכרזה והצו האמורים אינם טעונים פרסום ברשומות.

הכוח לתגמול
[3]

4. שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי לשנות בתקנות את הסכומים הנקובים בסעיפים 2 ו-3, בשים לב לתנודות במדד יוקר המחיה.

שינוי שיעורי
תשלומים
[א3]

5. (א) שיעור התגמול לעובד הוא –

- (1) למי שהיה רווק ביום שהתייצב למילואים – 50% משכר עבודתו הרגיל;
- (2) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים, ולא היה לו ילד שלא מלאו לו 18 שנה – 65% משכר עבודתו הרגיל;

שיעור התגמול
[4]

* מתפרסם לפי סעיף 16 (1) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1;
ס"ח 155, תשי"ד, עמ' 126; המקורות: ס"ח 91, תשי"ב, עמ' 110; ס"ח 115, תשי"ג, עמ' 28; ס"ח 165, תשי"ד, עמ' 221;
ס"ח 280, תשי"ט, עמ' 100.
1 ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 286.
2 ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.
3 ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1250, עמ' 1.

** המספרים שבכותרות השוליים המוקפים סוגריים מרובעים מציינים את מספר הסעיף בנוסח המקורי.

(3) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים והיה לו לפחות ילד אחד שלא מלאו לו 18 שנה, וכן למי שהיה באותו יום אלמן או גרוש והיה לו לפחות ילד אחד כאמור שכל פרנסתו עליו – 80% משכר עבודתו הרגיל.

(ב) שיעור התגמול לעובד עצמאי הוא –

(1) למי שהיה רווק ביום שהתייצב למילואים – 50% מהכנסתו הממוצעת;

(2) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים ולא היה לו ילד שלא מלאו לו 18 שנה – 65% מהכנסתו הממוצעת;

(3) למי שהיה נשוי ביום שהתייצב למילואים והיה לו לפחות ילד אחד שלא מלאו לו 18 שנה, וכן מי שהיה באותו יום אלמן או גרוש והיה לו לפחות ילד אחד כאמור, שכל פרנסתו עליו – 80% מהכנסתו הממוצעת.

שכר העבודה
הרגיל – מהו?
[[5(a)]]

6. שכר עבודה רגיל, לענין סעיף 5, הוא –

(1) לגבי עובד במשכורת – שכר העבודה שהעובד היה מקבל בעד תקופת שירותו במילואים אילו לא שירת כך והוסיף לעבוד;

(2) לגבי עובד בשכר – שכר העבודה היומי הממוצע כפול במספר ימי שירותו במילואים.

שכר העבודה
היומי הממוצע
[[5(a)]]

7. שכר העבודה היומי הממוצע לענין סעיף 6 הוא הסכום היוצא מחילוק שכר רבע השנה שקדם לשירותו במילואים למספר תשעים; אולם שכר העבודה היומי הממוצע של עובד בשכר, שברבע השנה שקדם לשירותו במילואים עבד פחות מששים יום, יהיה שווה לגדול משני סכומים אלה:

(1) לסכום היוצא מחילוק שכר שלושה חדשים, לפי בחירת העובד, מתוך ששת החדשים שקדמו לשירותו במילואים, למספר תשעים;

(2) לסכום היוצא מחילוק המינימום שנקבע לענין סעיף 8 למספר שלושים, ובלבד שברבע השנה שקדם לשירותו במילואים היו לו לפחות ששים ימים מזכים;

“ימים מזכים” לענין פסקה זו הם:

(א) ימי עבודה;

(ב) ימי שירות בצבא-הגנה לישראל;

(ג) הימים שבהם היה רשום בלשכת עבודה, מוכרת על ידי שר העבודה לצורך סעיף זה, כדורש עבודה ולא סודר בה.

חישוב שכר
עבודה רגיל
במקרים מיוחדים
[[5(b)]]

8. בחישוב שכר העבודה הרגיל יראו עובד ששכר עבודתו הרגיל לחודש הוא יותר מהמכסימום, כאילו היה שכר עבודתו הרגיל לחודש המכסימום, ועובד ששכר עבודתו הרגיל לחודש הוא פחות מהמינימום, כאילו היה שכר עבודתו הרגיל לחודש המינימום, ובלבד שלא יעלה התגמול על שכר העבודה הרגיל שהיה מקבל העובד אילו לא שירת במילואים והוסיף לעבוד. אין סייג זה חל על תגמול שחושב לפי סעיף 6 (2) או על תגמול הניתן למשרת במילואים שעלה לארץ תוך רבע השנה שקדם לשירותו במילואים.

חישוב הכנסתו
הממוצעת של
עובד עצמאי
[[5(a)]]

9. הכנסתו הממוצעת של עובד עצמאי, לענין סעיף 5 וסעיף זה, היא החלק ה-360 של הכנסתו, כפול במספר ימי שירותו; אולם בחישוב ההכנסה הממוצעת יראו עובד עצמאי שהכנסתו הממוצעת היא יותר מהמכסימום לחודש כאילו היא המכסימום לחודש.

10. רשאי שר העבודה, באישור ועדת העבודה של הכנסת, לקבוע בתקנות את סכומי המכסימום והמינימום לענין סעיף 8 וכן את סכום זמכסימום לענין סעיף 9, בשים לב לתנודות בשכר העבודה. המכסימום והמינימום (ה)5
11. שר העבודה רשאי לקבוע, בתקנות, הוראות משלימות בדבר חישוב שכר העבודה הרגיל וההכנסה הממוצעת לענין הסעיפים 6—10. תקנות משלימות (ד)5
12. התעוררו חילוקי דעות בדבר דרך חישובו של שכר העבודה הרגיל, יכריע שר העבודה הכרעה סופית. שר העבודה רשאי להעביר לאחר את סמכותו לפי סעיף זה; הודעה על העברת סמכות תפורסם ברשומות. חילוקי דעות (ו)6
13. (א) מי שערב שירותו במילואים היה עובד בשכר לפחות 75 ימים רצופים אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד, או עובד במשכורת, ישלם לו מעבידו את התגמול המגיע לו; התגמול ישולם לכל המאוחר ביום שבו היה משתלם שכרו אילו לא שירת במילואים והוסיף לעבוד; דין התגמול המגיע לעובד לפי סעיף קטן זה כדין שכר עבודה. תשלום התגמול (א)5(ב)
- (ב) עובד בשכר שעבד ברבע השנה שקדם לשירותו במילואים פחות מ-75 ימים רצופים אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד, ישולם לו התגמול על ידי קרן החופשה, שבאמצעותה משתלמת לאותו עובד תמורת החופשה לפי חוק החופשה שנתית, תשי"א—1951⁴, או שישולם בכל דרך אחרת ששר העבודה יקבע בתקנות.
14. (א) רואים ימי עבודה כרצופים אפילו אם חלה הפסקה בעבודה מחמת— ימי עבודה רצופים (ג)5(ד)
- (1) יום המנוחה השבועית או חג שאין עובדים בהם, אם על פי חוק ואם על פי הסכם או נוהג, וכן אחד במאי;
- (2) חופשה או פגרה שניתנה לעובד על פי חוק או בהסכמת המעביד, בין בשכר ובין שלא בשכר;
- (3) שכיחה או השכחה;
- (4) תאונה או מחלה;
- (5) ימי אבל במשפחה שמטעמי דת או נוהג לא עבד בהם העובד;
- (6) הפסקה ארעית ללא הפסקת יחסי עובד ומעביד.
- (ב) לעובד עצמאי ישולם התגמול המגיע לו לפי סעיף 3, על ידי קרן ההשוואה המוקמת לפי סעיף 15.

פרק שלישי: קרן ההשוואה

15. (א) מוקמת בזה קרן ההשוואה לתשלום תגמולים למשרתים במילואים (להלן — קרן ההשוואה). הקמת הקרן (ו)6
- (ב) קרן ההשוואה היא גוף מואגד והיא רשאית להתקשר בחוזים ולהיות צד לכל הליך משפטי ולכל משא ומתן אחר.
- (ג) קרן ההשוואה זכאית להיות מיוצגת בכל פעולה משפטית על ידי היועץ המשפטי לממשלת ישראל או על ידי בא כוחו.
16. (א) שר העבודה ימנה מנהל קרן ההשוואה והודעה על המינוי תפורסם ברשומות. מנהל הקרן ועובדי הקרן (ו)9
- (ב) דין כל עובדי קרן ההשוואה לכל דבר לרבות קבלה לעבודה כדין עובדי המדינה.

⁴ ס"ח 81, תשי"א, עמ' 234.